

Imádság idézetek

Uram, Jézus, beszélj nekem az imáról, mondd el, mit akarsz, hogyan gondolkodjam az imáról, és hogyan imádkozzam. ... Az imádság az egész élet: „Szüntelenül imádkozzatok, és ne fáradjatok bele” – mondtad, és azt is, hogy „állhatatosan kell imádkozni”, „virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek”. Imádkozni azt jelenti, hogy nézlek téged, és mivel mindig itt vagy, hogy tudnád nem nézni téged állhatatosan, ha valóban szeretlek téged? Az, aki szeret, és ott áll az előtt, akit szeret, tehet-e mást, mint hogy szemét őrá függeszti? „Taníts meg minket imádkozni” – ahogyan az apostolok mondták... Ó, Istenem, a hely és az idő megfelelőek: a cellámban vagyok, éjszaka van, minden alszik, csak az eső hallatszik, meg a szél, és a távolból néhány kakas, akik, ó, jaj, kínszenvedésed éjszakájára emlékeztetnek... Taníts meg imádkozni, Istenem, ebben a magányban, ebben az elcsendesedésben!”
(Charles de Foucauld)

“Az elbizakodottaknak, akik meg voltak róla győződve, hogy igazak, s a többieket megvetették, ezt a példabeszédet mondta: "Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus odaállt előre, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetenként, mindenemből tizedet adok. - A vámos megállt hátul, szemét sem merte fölemelni az égre, inkább a mellét verte és könyörgött: Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek! - Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, az nem. Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.”
(Lukács evangéliumából)

“Uram, köszönöm Neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm az életem minden eredményét, amivel megörvendeztetted és minden kudarcát, amivel a korlátaimra figyelmeztetted. Köszönöm a családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek. Uram, kérlek, bocsásd meg, amit rosszul tettem, és amit elmulasztottam. Köszönöm, hogy Te nem mégy nyugdíjba, hanem ma is mindent megteszel az üdvösségemre. Uram, adj nekem hálás szívet, hogy mindig észrevegyem: több okom van a hálára, mint a panaszra. Ments meg az irigységtől, elégedetlenségtől, nyugtalanságtól, a mindent-tudás látszatától és a mindent-jobban-tudás hazugságától, a gyanútól, hogy valaki mindig bántani akar. Ments meg a közönytől, a házsártos, barátságtalan viselkedéstől, az örökös zsörtölődéstől, a rút önzéstől, a mindent elborító keserűségtől és a hiábavalóság nyomasztó érzésétől. Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam a feledékenységem jeleit, erőtlenségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását. Uram, adj bölcs szívet, hogy meg ne feledkezzem a végről itt, és a kezdetről odaát. Kérlek, adj kedvet a munkához, amit még elvégezhetek. Tégy hasznossá, hogy ne érezzem csak tehernek magamat és adj alázatot, hogy belássam, hogy egyre inkább másokra szorulok. Adj kedvet az imádsághoz, a Veled való beszélgetéshez. Adj világosságot, hogy jól lássam magam, és jól lássak másokat is. Adj jó kedvet és nyitottságot, hogy még mindig tudjak befogadni és adj szeretetet, hogy ne csak panaszkodjak mások hidegsége miatt, hanem árasszam a szereteted melegét. Uram, maradj az, aki mindig is voltál: a megbocsátó Édesatyám. Ez indítsa arra, hogy én is tudjak megbocsátani. Ne engedd, hogy valaha is fáradt legyek a köszönet-mondáshoz. Ne engedd, hogy valaha is abbahagyjam a dicséretedet. Tartsd meg és növeld a hitemet. Szólj Uram, még hallja a Te szolgád!”
(Szent II. János Pál)